

concessam & possibilem esse, consequenter artem Chymiaë non fictam, non detestabilem, non turpem, ut hodiè à multis falso accusatur, sed veram, admirandam, sanctam, & comprobatam, eã nimirum, quæ juxta ordinem naturæ, viam & cursum suum instituat, spiritum quendam generativum, invisibilem & impalpabilem, qui alibi semen Metallorum dicitur, quærat & eò ducat, ut adepta maturitate fructum & fœtum sibi convenientem præferat, &c. Idcirco multi Philosophi hoc argumento moti, Semen illud aureum in debita materia, Auro puta, quæsierunt, quæsitum invenerunt, & ex corpore $\odot$ ri, tanquam ex filicibus, quos ei natura circumdedit, secaverunt, vel extraxerunt, quod sic rite segregatum postea alicujus ejusdem generis naturæ, h. e. cuivis metallorum applicuerunt, aurum statim & argentum confecerunt, sicque aurum sibi simile generare posse exemplo & experientia cognoverunt: Revelante quidem ipsâ vera, nullo tamen lucro vel emolumento. Nam cum Spiritus ille $\odot$ ri vulgaris sit, sicut compositi, & sufficiens sibi soli, propter quod etsi cum aliquo alio metallorum permisceatur, non plus potest illa digerere, vel plus de sua digestionem illis impartire, quam in se ipso habet. Est enim forma extensa, non intensa, non exuberans, ideo ultra suam mensuram imperfectum corpus in perfectum permutare non potest. Cum enim omnis res composita sit ex materia & forma, & $\odot$ vulgare tantum habeat de forma (Spiritum opinor) quantum de materia, ergo tantum etiam de virtute, tantum de Entitate, tantum de operatione, & non plus. Quapropter plus $\odot$ ri
Phi